

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кж1-798/20
Дана: 15.12.2020. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Радомана Спарића, председника већа, Весне Димитријевић и Злате Несторовић, чланова већа, са записничарем Маријом Станковић, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела убиство у прекорачењу нужне одбране из члана 113. у вези члана 19. став 3. Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Краљеву и браниоца окривљене АА, адвоката Николе Караичића из Краљева, изјављеним против пресуде Вишег суда у Краљеву К. 5/20 од 13.10.2020. године, у седници већа одржаној у смислу одредби члана 447. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку, у присуству браниоца окривљене, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, дана 15.12.2020. године, једногласно је донео,

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву и браниоца окривљене АА, адвоката Николе Караичића, а пресуда Вишег суда у Краљеву К. 5/20 од 13.10.2020. године, ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К. 5/20 од 13.10.2020. године, која је објављена 16.10.2020. године, окривљена АА, којој је суђено у одсуству, оглашена је кривом због кривичног дела убиство у прекорачењу нужне одбране из члана 113. у вези члана 19. став 3. Кривичног законика („Службени гласник РС“, бр.35/19 од 21.05.2019. године) и на основу чланова 58. став 1. у вези члана 19. став 3. Кривичног законика (КЗ) ослобођена је од казне. Истом пресудом окривљеној је на основу члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимање предмета, па јој је одузета једна секира дужине сечива 17 цм и једна сатара дужине сечива 14,8 цм, са пластичним рукохватом црне боје, немачке производње. Окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка, о којима ће суд одлучити посебним решењем.

Против првостепене пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Краљеву, због одлуке о кривичној санкцији и о другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи пресуду Вишег суда у Краљеву К. 5/20 од 13.10.2020. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљену АА осудити на казну затвора прописану законом, и

- бранилац окривљене АА, адвокат Никола Караичић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине пресуду Вишег суда у Краљеву К. 5/20 од 13.10.2020. године или отвори главни претрес и исту преиначи у смислу навода из жалбе.

Одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца у Краљеву, поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Никола Караичић, са предлогом да Апелациони суд одбије као неосновану жалбу Вишег јавног тужиоца.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу у поднеску КТЖ-825/20 од 02.12.2020. године је предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву преиначи пресуду Вишег суда у Краљеву К. 5/20 од 13.10.2020. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљену осуди на казну затвора прописану законом, а да жалбу браниоца окривљене одбије као несновану.

Апелациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 447. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у присуству браниоца окривљене АА, адвоката Николе Караичића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, на којој је размотрио списе предмета и испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, у смислу члана 451. став 1. ЗКП, па је по оцени навода и предлога из жалби, одговора на жалбу, као и изјашњења Апелационог јавног тужиоца датог у цитираном поднеску и објашњења изнетих на седници већа, нашао:

Жалбе су неосноване.

Апелациони суд пре свега није прихватио као образложење жалбе наводе из жалбе браниоца окривљеног којима се истиче да бранилац у свему остаје при ранијим наводима жалбе свог претходника, која је изјављена на претходну пресуду у истом предмету, пресуду Окружног суда у Косовској Митровици К.15/97 од 06.10.1997. године, која је раније укинута од стране другостепеног суда Врховног суда Србије Кж. I 1079/98 од 04.02.1999. године. По налажењу Апелационог суда жалба против првостепене пресуде је правни лек формалног карактера, са законом јасно прописаном садржином где су таксативно прописани обавезни елементи жалбе, међу којима је као обавезан елемент образложење жалбе, члан 435. тачка 3. ЗКП, тако да у наведеном делу жалба браниоца не садржи потребно образложење.

У жалби браниоца окривљене се наводе као основ побијања битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. ЗКП и истиче да је изрека првостепене пресуде нејасна, противречна сама себи и разлозима и да у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, које у образложењу наведене жалбе нису ближе конкретизоване.

Апелациони суд налази, супротно наведеним жалбеним наводима, да је изрека првостепене пресуде јасна, разумљива и да садржи прецизан и потпун опис радње извршења из којег произилазе сва законска обележја кривичног дела за које је окривљена АА оглашена кривом и није противречна разлозима пресуде из којих се

закључује да је окривљена извршила предметно кривично дело и које је радње предузела ради извршења истог, о чему су у образложењу пресуде наведени несумњиви и међусобно непротивречни разлози.

Међутим, суштина жалбе браниоца окривљене се своди на побијање првостепене пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са образложењем да првостепени суд изведене доказе и одбрану окривљене није правилно ценио, након чега је на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање погрешно применио кривични закон. Наиме, у жалби браниоца окривљене се истиче да се ради о догађају који се не може квалификовати као кривично дело јер је окривљена поступала у нужној одбрани.

Апелациони суд налази да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно и потпуно утврђено, да је критичне вечери, окривљена АА у дворишту своје породичне куће, у стању битно смањене урачунљивости, изазване повишеном емоционалном раздраженошћу, при чему је била свесна свог дела и хтела његово извршење и свесна да је њено дело забрањено, прекорачивши границе нужне одбране, услед јаке раздражености изазване нападом, лишила живота, сада покојног ББ, на тај начин што је, након што је оштећени ушао у двориште њене породичне куће, где оштећена живи са своје четворо малолетне деце, пришао улазним вратима куће и почео да виче и прети да ће их све побити, што је претходно оштећени чинио у два наврата и раније, тако што је у ноћним сатима долазио на врата њене куће, ударао по вратима и зидовима, викао и претио да ће их све побити и да је наручен да то учини, отворила улазна врата куће и изашла на трем држећи у рукама секиру дужине сечива 17 цм, након чега ју је оштећени са обе руке ухватио у пределу врата, услед чега јој је испала секира из руку, док су њена деца ударала оштећеног по телу, металном шипком, циглама, рукама и ногама, покушавајући да је одбране, да би затим окривљена и оштећени пали на земљу и док је оштећени био својим телом изнад окривљене, а њена деца бранећи мајку наставила да га ударају по телу, услед чега је окривљена успела да устане, а затим у стању јаке раздражености изазване нападом, са тла узела секиру и оштрицом секире оштећеном који је тада лежао на тлу предњом страном тела окринут ка подлози, задала више удараца у пределу главе, наневши му том приликом четири ране – секотине, ближе описане у првостепеној пресуди, које својим дном отварају лобањску дупљу и чије дно чини разорено мождано ткиво, које повреде свака за себе и скупа у моменту наношења представљају тешку телесну повреду опасну по живот, услед којих је оштећени наредног дана преминуо на Неурохируршкој клиници у Приштини.

По налажењу Апелационог суда одлучне чињенице у вези прекорачења граница нужне одбране услед јаке раздражености изазване нападом код окривљене АА првостепени суд је правилно и потпуно утврдио, ценећи интезитет напада оштећеног на окривљену, а исто тако правилно је ценио постојање несклада између интезитета напада и начина одбијања напада и средства које је употребљено за одбијање напада, те начина његове употребе од стране окривљене (секире дужине сечива 17 цм), у ситуацији када је оштећени био голорук, без средстава за напад и када је лежао на земљи, те чињеницу да је окривљена пре тога задобила лаку телесну повреду услед пада заједно са оштећеним на земљу, па је правилно закључио да за одбијање напада од стране оштећеног није било неопходно да окривљена примени средства, начин као и уопште радње који нису одговарали карактеру, врсти и средствима напада. Стање јаке раздражености код окривљене изазване нападом оштећеног је такође правилно и потпуно утврђено на основу налаза и мишљења вештака др Срећка Миловића специјалисте неуропсихијатра.

Апелациони суд је ценио и остале наводе из жалбе браниоца окривљене које се односе на повреде одредаба кривичног поступка и утврђено чињенично стање, па налази да су исте неосноване и без битног утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је радње окривљене АА правно квалификовао као кривично дело убиство у прекорачењу нужне одбране из члана 113. у вези члана 19. став 3. КЗ („Службени гласник РС“, бр.35/19 од 21.05.2019. године). О извршеној правној оцени дела првостепени суд је дао разлоге, које у потпуности прихвата и овај суд, па се неосновано жалбом браниоца првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона и предлаже преиначење првостепене пресуде у правцу ослобађања окривљене од оптужбе.

Апелациони суд такође налази да се неосновано у жалби браниоца окривљене истиче да се, с обзиром на опис дела из изреке првостепене пресуде, у радњама окривљене евентуално могу стећи елементи кривичног дела убиство на мах из члана 115. КЗ. Наиме, кривично дело убиство на мах је привилеговано из разлога што је учинилац доведен без своје кривице у јако раздражено стање, а управо такво стање при прекорачењу границе нужне одбране може у смислу члана 19. став 3. КЗ условити ослобађање учиниоца од казне. По налажењу Апелационог суда, правна оцена дела у конкретном случају ставља окривљену у повољнији кривичноправни положај, с обзиром да је првостепени суд оценио да треба да примени институт ослобађања од казне. Другачије решење, по налажењу овог суда, није прихватљиво, јер би се јака раздраженост двоструко уважавала, једном као елеменат привилегованог убиства из члана 115. КЗ, а други пут као околност због које је дошло до прекорачења нужне одбране.

По налажењу Апелационог суда, извршено кривично дело првостепени суд је правилно квалификовао према закону који је важио у време пресуђења, што је у складу са одредбама из члана 5. став 1. и 2. КЗ, којима је прописано да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, а уколико после извршења кривичног дела измењен закон, једном или више пута, примениће се закон који је најблажи за учиниоца. Наиме према закону који је важио у време извршења кривичног дела за исто је била је прописана казна затвора од седам до петнаест година, док је према закону који је важио у време пресуђења предвиђена казна затвора у трајању од пет до петнаест година. С обзиром да је за предметно кривично дело новим законом прописан нижи посебни минимум казне од оног прописаног у ранијем закону, то је и по налажењу овог нови закон блажи за окривљену.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалбе Вишег јавног тужиоца, Апелациони суд налази да је првостепена пресуда правилна и да је жалба неоснована.

Наиме, Апелациони суд такође налази да је првостепени суд приликом одлучивања да окривљено ослободи од казне, у смислу члана 58. став 1. у вези члана 19. став 3. КЗ, правилно ценио све околности које су од значаја за одлуку.

Сходно изнетом, неосновани су жалбени предлози јавног тужиоца да се окривљена осуди на казну, јер у жалби нису наведене околности које првостепени суд није имао у виду а које би као такве оправдале овакаве предлоге, посебно имајући у виду да је од времена извршења кривичног дела протекло више од 23 године.

Са изнетих разлога, Апелациони суд је на основу члана 457. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Марија Станковић,с.р.**

**Председник већа – судија,
Радоман Спарић,с.р.**